

Nr 41.

Av herr **Jonsson** i Haverö **m. fl.**, om pensionering av vissa arbetare och befattningshavare, som genom vägväsendets förstatligande förlorat sin utkomst.

I samband med vägväsendets fullständiga övertagande av statsverket överfördes vägdistriktens samtliga tillgångar på Kungl. Maj:t, som därvid åtog sig betalningsansvar för vägdistriktens skulder. Beträffande den i vägdistrikten anställda personalen gjordes däremot inga utfästelser. Utan hinder härav torde väl den övervägande delen av denna personal i mån av behov och lämplighet kunnat beredas fortsatt anställning inom den statliga vägförvaltningen. Emellertid har det visat sig, att bland denna personal finnes ett mindretal vägarbetare och andra befattningshavare, som vid vägväsendets förstatligande uppnått den levnadsålder, att de lämpligen ej kunna påräkna fortsatt anställning. I några fall synes jämväl det förhållandet uppkommit, att inom de lokala vägförvaltningarna anställda arbetare och befattningshavare på grund av sin bosättning och liknande omständigheter icke äro i tillfälle att underkasta sig den förflyttning till andra orter, vilken vid vägväsendets rationalisering anses nödvändig. Flertalet av dessa arbetare och befattningshavare ha emellertid under många år haft sin huvudsakliga utkomst inom vägväsendet, även om de till följd av vägarbetets säsongartade beskaffenhet icke varit i egentlig mening heltidsanställda. Vid den nu genomförda omorganisationen av vägväsendet komma många av dem i svårigheter, och detta är fallet särskilt för dem, som på grund av ålder och minskad arbetsförmåga icke komma i fråga till fortsatt anställning och ej kunna söka sin utkomst inom andra arbetsområden.

Genom den länge förberedda omorganisationen av vägväsendet ha vägdistrikten icke varit i tillfälle att vidtaga åtgärder av något slag för pensionering av sina anställda, som först under de senaste åren kommit i åtnjutande av avtalsreglerade arbets- och lönevillkor. Den statliga vägförvaltningen synes ej heller ha någon möjlighet att genom gratifikationer och pensionsunderstöd träda hjälpsamt emellan för att i någon mån lätta de svårigheter och bekymmer, som oförskyllt drabbat de lokala vägförvaltningarnas äldre arbetare och befattningshavare. Å andra sidan kan det icke vara med rättvisa och billighet förenat, vare sig för dem eller deras hemortskommuner, att endast fattigvården står dem öppen. Vi anse därför

många och bärande skäl tala för att staten efter särskild utredning åtager sig kostnaderna för de gratifikationer och pensionsunderstöd, som i förevarande avseende kunna befinnas skäligt avvägda. Motsvarande åtgärder beträffande arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt banarbetare vid statens järnvägar torde härvidlag kunna åberopas såsom närmast liggande exempel på ordningen och sättet för genomförande av den understödsverksamhet från statsverkets sida, som här åsyftas. Med hänsyn till vägarbetets särskilda förhållanden torde dock anförda understödsbestämmelser icke utan vidare kunna tillämpas på vägväsendets arbetare och befattningshavare, varför vi finna det angeläget, att frågan om understöd för deras vidkommande underkastas särskild utredning. Emellertid bör en sådan utredning komma till utförande snarast möjligt, och de nya vägnämnderna torde genom sin omfattande lokal- och personkänedom i väsentlig mån kunna medverka till att denna utredning blir både snabb och uttömmande.

Med anledning härav få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om utredning snarast möjligt angående erforderliga åtgärder för beredande av pensionsunderstöd och gratifikationer åt de förutvarande lokala vägförvaltningarnas arbetare och anställda befattningshavare, som till följd av ålder, minskad arbetsförmåga eller annan anledning lämpligen ej kunna beredas fortsatt anställning inom den statliga vägförvaltningen, ävensom att Kungl. Maj:t ville för riksdagen framlägga de förslag till författningsbestämmelser i ämnet, som av utredningen må för-anledas.

Stockholm den 15 januari 1944.

<i>Lars Jonsson</i> i Haverö.	<i>Ernst Berg.</i>	<i>Göran Petterson.</i>
<i>Gust. Pettersson</i> i Hällbacken.	<i>Axel Jansson</i> i Hällefors.	<i>Lars Lindahl.</i>
<i>Verner Hedlund.</i>	<i>Erik W. Norén.</i>	<i>Aug. Spångberg.</i>
<i>Evald Ericsson</i> i Sörsjön.	<i>Verner Karlsson.</i>	<i>Arvid Hallberg.</i>
<i>K. J. Andersson.</i>	<i>Judith Olsson.</i>	<i>Hulda Skoglund-Lindblom.</i>
<i>Karl Mäler.</i>	<i>Erik Severin.</i>	<i>E. Oskar Åkerström.</i>
<i>Ivar Jansson.</i>	<i>Gösta Skoglund.</i>	<i>K. G. Viklund.</i>
<i>Sigfrid Jonsson.</i>	<i>Anna Ronneböck.</i>	